

Korsgaard: Den højtærede Finansminister sagde, at saafremt Aktieudbyttet var under 4 pCt., skulde der ikke svares nogen Skat. Saaledes kan jeg ikke læse Lovforslaget. Der staar, at udgør Udbyttet ikke over 4 pCt. af Aktiekapitalen, svares Afgiften med 5 pCt., udgør Udbyttet over 4 pCt., svares Afgiften med andre Procenter. (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Det er rigtigt!). Altsaa, Finansministeren erkender det; det var vist den gamle Lov, han tænkte paa.

Det, der er det afgørende i Spørgsmaalet Aktieudbytteskat, er slet ikke det, som den højtærede Minister opruller. Det afgørende er, om dette at have Aktier kan antages at være Bevis for Skatteevne. Det er for mig det alt afgørende i dette Problem. Dette, at man her foreslaar at forhøje Selskabsbeskatningen med vel fra 50 til 100 pCt. efter Omstændighederne, er en Sag for sig, det alt dominerende er for mig dette, at selv om man har Aktier, er det intet som helst Bevis for Skatteevne. Det tilsvarende gælder for det, som man har gjort ved den tvungne Rentenedsættelse. Det er Principper, som det efter min Mening er i allerhøjeste Grad fordømmeligt at komme ind paa.

Hvad Spørgsmaalet om det grundlovsstridige eller ikke-grundlovsstridige angaar, gælder den Sammenligning, som den højtærede Minister anstillede mellem den omtalte Bestemmelse i dette Lovforslag og en tilsvarende Bestemmelse i en tidligere vedtagen Lov, ikke, for i den Lov var der dog en Begrænsning; hvis jeg ikke husker fejl, kunde der kun udskrives 20 Mill. Kr. om Aaret. Man kan sige, at det er et stort Beløb, men der var dog en Begrænsning. Her er overhovedet ingen Begrænsning. Men det, at Partiet Venstre gik med til den Lov i Fjor, er efter min Mening ogsaa noget af det skadeligste, man overhovedet har gjort skattemæssigt set, og det gav mig Anledning til at udtale, at naar Venstre i Landstinget ikke bedre forstaaer at varetage Skatteudskrivningsinteresserne, saa bliver det for mig et stort Spørgsmaal, om Landstinget overhovedet mere har nogen Interesse.

A. C. Mortensen: Venstres Ordfører har fremført mange kritiske Bemærkninger om Forslaget, men det forekommer mig alligevel, at Kritikken ikke var strengere, end at der skulde være grundet Haab om at naa et Resultat, og om Enkeltheder kan der jo forhandles.

Haardest var det ærede Medlem Hr. Kyed ved Renteudligningsfonden. Det ærede Medlem beklagede, at Forslaget ikke var behandlet af sagkyndige uden for Rigsdagen. Ja, det er nu ikke saa let at gøre Venstre tilpas. I Sommer forelaa der Forslag, der var grundigt behandlet af et sagkyndigt Udvalg uden for Rigsdagen — da var det ikke tilfredsstillende; nu foreligger her et Forslag, der er behandlet af Ministeriet —, saa beklager man, at det ikke ogsaa er behandlet af sagkyndige uden for Rigsdagen. Men jeg vil gerne have Lov til i denne Forbindelse at komme med et lille Citat. I Aftes talte Kreditforeningsdirektør Callø, der maaske er næsten lige saa kyndig i Rentespørgsmaal som det ærede Medlem Hr. Hasle, i Radioen; han sagde, at Renteudligningsfonden, hvis Rentelettelse Staten skal betale indtil 1938, er god, fordi den sætter Bremse paa Konjunkturbevægelserne, og han beklagede, at dette Afsnit af Forslaget mødes med politiske Argumenter, som i en Krisetid ikke burde bringes i Anvendelse. Jeg haaber, at Venstres Repræsentanter vil skrive sig disse Udtalelser bag Øret.

Jeg tog naturligvis ikke fejl, naar jeg paa Forhaand havde den Opfattelse, at de Konservative ikke vilde være med til denne Lov. Ganske vist sagde det ærede Medlem Hr. Hasle, at de Konservative gerne vilde være med til at gennemføre Konverteringen, men man vilde ikke være med til at gennemføre § 12, som er en nødvendig Betingelse for, at Konverteringen i det hele taget kan blive til Virkelighed. Reelt betyder det altsaa, at det ærede Medlem foruden alt det øvrige ogsaa afviste Konverteringen.

Saa talte det ærede Medlem om, at jeg havde affærdiget Dr. Jørgen Pedersen med en Bemærkning om, at han var en lærd Mand. Det er nu ikke det, at han er en lærd Mand, der har givet mig Anledning til at kritisere ham. Jeg har den største Respekt for Lærdommen, men naar denne Lærdom giver sig Udslag i, at man kan skrive, at de almindelige Konjunktursvingninger aldrig har voldt Landbruget Vanskeligheder, saa forekommer det mig rigtignok, at saa har man grumme lidt Forstaaelse af, hvad der er foregaaet i Landbruget i de senere Aar. Jeg har ogsaa den største Respekt for den juridiske Lærdom, og jeg henvender mig meget ofte til Jurister om gode Raad, men naar den juridiske Lærdom giver sig saadanne Udslag som de af det ærede Medlem Hr. Hasle her fremsatte Udtalelser, saa faar man efter min Mening heller ikke Respekt for den.